

Najbolji paket gasa koji Evropska komisija može smisliti možda uopšte nije paket gasa, već integrisani sistemski paket koji stvara mogućnosti konkurentnim izvorima energije da zadovolje krajnju upotrebu, pišu Megan Anderson i Jan Rosenov.

Megan Anderson je saradnica u Projektu regulatorne pomoći (RAP), nezavisnoj organizaciji koja promoviše prelazak na čistu energiju. Jan Rosenov je glavni i evropski direktor programa u RAP -u.

Stavljanje novog vina u stare mehove stara je izreka koja se prvi put pominje u Bibliji. To nije dobra ideja koja nas uči: „vino će puknuti ljuske, a vino će se izgubiti i kože takođe“ (Marko 2:22). Suprotno ovom savetu, međutim, upravo se predlaže da uradimo sa postojećom gasnom mrežom: Stavljanje novih vrsta gasova u cevi radi zamene fosilnog gasa. Evropska unija se priprema za paket tržišta vodonika i dekarbonizovanog gasa. Nadaju se u gasnoj industriji da će ovaj paket pružiti okvir koji omogućava nastavak korišćenja ogromne, postojeće gasne infrastrukture širom Evrope.

Zamena fosilnog gasa koji trenutno protiče kroz cevi drugim oblicima gasa, poput vodonika i biometana, je predloženo rešenje za suzbijanje štetnih emisija ugljenika. Zbirka alata EU za rešavanje rastućih cena gasa takođe predlaže da se potrošačima ponudi alternativa fosilnom gasu, poput obnovljivih gasova, bez obzira na njihovu geografsku lokaciju.

Ali naučili smo iz energetskog sektora da najefikasnija i održiva energetska tranzicija nije prelazak jedan na jedan sa fosilne proizvodnje na obnovljivu energiju.

Umesto toga, portfelji čiste energije koji uključuju brojne resurse – energetske efikasnost, odgovor na potražnju, distribuirane energetske izvore, solarnu energiju, vetar i skladištenje – nude daleko jeftiniji i dublji put dekarbonizacije.

Krajnja upotreba gasa za dekarbonizaciju

Cilj Evropskog zelenog dogovora i povezanog zakonodavstva je postizanje cilja klimatske neutralnosti do 2050. To će zahtevati skoro potpunu dekarbonizaciju svih sektora, uključujući i one koji koriste gas. Ali fokus bi trebao biti na dekarbonizaciji krajnjeg korišćenja gasa umesto na dekarbonizaciji gasa.

Diskusija usredsređena samo na zamenu fosilnog gasa jedan na jedan drugim gasovitim gorivima propustiće veliku priliku tranzicije i prednosti čitavog sistema, baš kao što je početni fokus na zameni baznog opterećenja uglja baznim opterećenjem gasa učinjen u energetskom sektoru.

Fokus na dekarbonizaciju sistema podupire Strategiju integracije energetskog sistema Evropske komisije, koja postavlja principe za najefikasnije i pristupačnije dostizanje dekarbonizacije čitavog energetskog sektora.

Kako ističe Strategija integracije energetskeg sistema, danas su na raspolaganju brojna rešenja za zamenu fosilnog gasa. Energetska efikasnost i elektrifikacija mogu efikasno, udobno i često efikasnije da zadovolje potrebe krajnje upotrebe koje trenutno zavise od fosilnih gasova.

Dekarbonizacija sistema, a ne gasna dekarbonizacija

Fokus na dekarbonizaciju sistema, umesto na dekarbonizaciju gasa, predstavlja direktniji put ka smanjenju emisije ugljenika. Strategija integracije energetskeg sistema je poučna u prikazivanju kako to postići.

U osnovi Strategije je princip Efikasnosti Prvo: „davanje prioriteta rešenjima na strani potražnje kad god su isplativija od ulaganja u infrastrukturu za snabdevanje energijom u ispunjavanju ciljeva politike.“ Za gas takvo određivanje prioriteta znači, na primer, izolaciju zgrade kako bi se smanjila potražnja za toplotom.

Prethodni radovi Instituta Fraunhofer pokazuju da je ovo jedan od najisplativijih načina za smanjenje emisije iz zgrada.

Direktna upotreba obnovljive električne energije putem brze elektrifikacije krajnje upotrebe drugi je stub Strategije, prepoznajući da u mnogim slučajevima „direktna elektrifikacija i obnovljiva toplota predstavljaju najisplativije i energetske najefikasnije opcije za dekarbonizaciju“.

Očekuje se da će se gasovita goriva sa niskim sadržajem ugljenika, poput zelenog vodonika i biometana, koristiti samo u sektorima koji se teško dekarbonizuju. Zgrade, najvažniji krajnji sektor upotrebe fosilnih gasova, ne spadaju u ovu kategoriju.

Gde dalje sa gasom?

Dakle, šta integrisano razmišljanje o dekarbonizaciji sistema znači za paket tržišta vodonika i dekarbonizovanog gasa?

Fokusirajući se na cilj „promovisanja obnovljivih gasova i gasova sa niskim sadržajem ugljenika“ u energetske intenzivnim industrijama i određenim sektorima transporta za teške uslove rada, Procena uticaja na paket gasa priznaje da je malo verovatno da će gas, uključujući obnovljive gasove i gasove sa niskim sadržajem ugljenika, igrati istu ulogu koju trenutno ima.

Ovaj fokus je važan: da bismo se pozabavili promenljivom ulogom gasa u dekarbonizovanom sistemu, biće važno utvrditi u kojoj meri i gde je gas još uvek potreban.

Nasuprot tome, pružanje podrške za obnovljive gasove i gasove sa niskim sadržajem ugljenika generalno stavlja prst na vagu da gasovito rešenje zadovolji krajnju upotrebu, umesto drugih opcija koje mogu biti efikasnije i efikasnije smanjiti ugljenik.

Ukratko, prepoznavanje činjenice da će se uloga gasovitih goriva promijeniti u sistemu bez

dekarbonizacije čini malo ako je tržište i dalje osmišljeno tako da gasovitim općenito daje prednost. Takođe postoji opasnost da ako se koriste velike količine plavog vodonika na bazi fosilnih gasova, to proširuje zavisnost od skupog uvoza fosilnih gasova.

Umesto toga, Evropska komisija može dizajnirati paket gasa tako da bude usklađen sa energetske sistemom sa dekarbonizovanom energijom, a ne sa sistemom sa dekarbonizovanim gasom.

Principi Strategije integracije energetske sistema odlična su polazna osnova za osiguranje da obnovljivi gasovi i gasovi sa niskim sadržajem ugljenika služe krajnjoj upotrebi u skladu sa klimatskim ciljevima EU-i sa stanovišta sveukupnog smanjenja ugljenika i uzimajući u obzir vremenski okvir potreban za ta smanjenja.

Ukratko, najbolji paket gasa možda uopšte nije paket gasa, već integrisani sistemski paket koji stvara mogućnosti konkurentnim izvorima energije da zadovolje krajnju upotrebu.

Umesto da pronađemo način da se tržište gasa uklopi u stare okvire, moramo stvoriti novi okvir za savremeni, integrisani energetske sistem.

Vraćajući se analogiji sa vinskom kožom, ideja o stavljanju novog vina, poput vodonika, u postojeće cevi može izgledati jednostavno rešenje složenog problema. Ali time se rizikuje trošenje ograničenih obnovljivih gasova i gasova sa niskim sadržajem ugljenika za krajnju upotrebu tamo gde nisu potrebni, i propušta se prilika za stvaranje novih „koža“ koje drugim rešenjima omogućavaju poštnu šansu za nadmetanje.

Izvor: euractiv.com